

Индекс на Перцепција на Корупцијата за 2015: Забелешка на Техничката Методологија

Потекло

Индексот на перцепција на корупција (ИПК) беше основан во 1995 како композитен индикатор кој се користи да мери перцепции на корупција во јавниот сектор во различните земји од светот. Во последните 20 години, сите извори користени да се комплетира индексот и методологијата беа прилагодени и пречистени. Најновиот ревидиран процес се одржа во 2012¹, при што беа направени неколку значајни промени во методологијата во 2012 година. Методот што се користеше до 2012 ги спојуваше различните извори на податоци поедноставено и исто така сега вклучува едногодишни податоци за секој извор на податоци. Најважно, е дека овој метод ни овозможува за прв пат оваа година да се споредат резултати со текот на времето, што не беше можно методолошки пред 2012.

Методологија

Методологијата следи 4 основни чекори: избор на изворот на податоци, ревидирање на изворите на податоци, сумирање на ревидираните податоци и известување за обемот на несигурност.

1. Избор на изворот на податоци

ИПК е составен врз основа на бројни достапни извори кои ги опфаќа перцепциите за корупција. Секој извор се оценува врз основа на критериуми наведени подолу. Контактирано е со секоја институција која обезбедува податоци со цел да се потврди методологијата која се користи за добивање на резултати, како и со цел обезбедување на дозвола за објавување на ревидираните оценки на секој извор посебно, заедно со композитниот индексен резултат.

- А) Веродостоен извор на податоци и методологија од валидна институција:** Многу е важно да обезбедиме валидност на податоците кои ги користиме. Како такви, секој извор треба да доаѓа од професионална институција која јасно ги утврдила методите на документирање на нејзините документи за собирање на податоци. Овие методи треба да имаат методолошки призив на пример, каде е обезбедено експертско мислење, се бараат кредибилитет на експертот кој е избран или на извршената бизнис анализа така што примерокот од анализата е репрезентативен.

- В) Податоците се однесуваат на корупцијата во јавниот сектор:** Прашањето или анализата треба да се однесуваат на нивото на перцепција на корупцијата експлицитно за јавниот сектор. Прашањето може да се однесува на дефиниран тип на корупција (пример конкретно за ситната корупција)а каде што соодветствува, ефективност на превенција на корупцијата така што ова ќе може да се искористи како показател за перцепција на нивото на корупција во земјата.
- С) Квантитативна грануларност:** Скалите користени како извор на податоци мора да овозможат доволна диференцијација на податоците (т.е. најмалку четири–точки во скалата) на воочливите степени на корупција во сите земји така што ќе може да бидат ревидирани на скалата на ИПК од 0-100.
- Д) Споредување меѓу земјите:** Како што ИПК ги рангира земјите една спроти друга, изворот на податоци мора да биде легитимен споредлив помеѓу земјите а не во правец на една земја.Изворот треба да мери ист податок на резултатот на секоја земја, на истата скала.
- Е) Повеќегодишен извор на податоци:** би сакале да бидеме во можност да ги споредиме резултатите од земјите како и индексот во целина, од една година во следната. Изворите кои ја опфаќаат перцепцијата на корупцијата во еден даден момент, но не се дизајнирани да бидат повторени со тек на време се исклучени.

2. Стандардизирани извори на податоци

Секој извор е стандардизиран за да биде компатибилен со други достапни извори за собирање на скалата на ИПК. Стандардизацијата ги конвертира сите извори на податоци на скалата од 0-100 каде 0 = најголемо ниво на перцепирана корупција, додека 100 = најниско ниво на перцепирана корупција.

Секој извор што е рангиран како најнизок резултат кој преставува ниски нивоа на корупција мора прво да се укинат. Ова е направено така што се множи секој резултат во податоците со -1.

Секој резултат на овој начин е стандардизиран (Z (зет) - статистичка мерка) со одземање на средната вредност на податоци и делење со стандардна девијација. Ова резултира со податоци центрирани околу нулата и со стандардна девијација од 1.

За овие зет - мерка да биде споредлива помеѓу податоците, мора да дефинираме што се подразбира под параметрите на стандардна девијација како општи-глобални параметри. Затоа каде што податоците покриваат ограничен опсег на земјите, ние внесуваме резултати за сите оние земји кои недостасуваат во соодветните табеларни податоци.

Ние ги внесуваме вредностите кои недостасуваат на земјите кои недостасуваат во секоја од табеларните податоци употребувајќи статистички софтверски пакет СТАТА и уште поспецифично командата за внесување на програмата. Оваа команда ги повлекува сите достапни табеларни податоци кои се 50% завршени за да се пресметаат податоците за секоја земја на која и недостасува податок за секој индивидуален табеларен податок. Постои исклучок кај податоците за Индексот на трансформација на Фондацијата Бертелсмен, кои не се употребуваат во Индикаторите за Оддржливо Управување на Фондацијата Бертелсмен, затоа што не постои поклопување покривањето на земјите на овие два извори на податоци. Главната и

стандардна девијација за сетот на податоци е пресметан како просек на севкупните податоци и се користи како параметар за стандардизација на необработени податоци. Најважно, внесениот податок се користи само да ги генерира овие параметри, а не се користи како извор на податок за оценките на земјите на ИПК.

Зет-статистичката мерка е пресметана користејќи ги главните и стандардните девијациски параметри од внесените резултати од 2012 година. Ова е така за да може 2012 година да биде основната година за податоците и ревидираните податоци можат да бидат споредливи година по година. Кога нови извори ќе влезат во индексот, со цел да одговорат прикладно на новите промени, ревидирната пресметка ќе овозможи на новите извори да бидат конзистентни на параметрите на базичната основа од 2012. Ова е направено, така што прво се пресметува дали има глобална промена во параметрите на средната вредност и стандардната девијација од 2012, и потоа користејќи ги овие нови вредности, каде би можело да постои девијација од 50 и 20 за да се ревидираат новите табеларни податоци.

Зет-статистичката мерка потоа се ревидира да одговара на ИПК скалата од 0-100. Ова се користи со едноставна формула за ревидирање, која ја утврдува средната вредност на стандардизирани табеларни податоци до приближно 45, и стандардна девијација од приближно 20. Секој резултат кој надминува од 0-100 ќе биде ограничен.

3. Сумирање на ревидираните податоци

На секоја земја ИПК оценката се пресметува како едноставен просек од сите достапни ревидирани резултати на таа земја (забелешка ние не користиме ниту една од внесените вредности како оценка за сумираниот ИПК). На земјата нема да и биде дадена оценка ако не постојат најмалку три извори на податоци кои се на располагање и од кои се пресметува просекот.

4. Известување за стандардизирана грешка

Резултатите на ИПК ќе бидат пријавени, заедно со стандардизираната грешка и 90% -тен интервал на доверба кој ја рефлектира варијаблата во вредноста на изворот на податоци а се состои од резултатот на ИПК.

Стандардизираната грешка е пресметана како стандардна девијација на ревидираните табеларни податоци, поделена со квадратен корен на бројот на извори. Користејќи ја оваа стандардна грешка, ние можеме да пресметаме 90% интервал на доверба, со претпоставка на нормална распределба.